

Hatıralardan hakikatlere

“ Tam 666 gün “

Risale-i Nurların devlet tekeline alınmasının çok acı bir hatırası.

Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin ifade ettiği “Kur’an ve iman inhisar altına alınamaz” hakikatini hiç nazara almayarak bandrol bahanesiyle devlet tekeli alışıyanlar Risale-i Nur Külliyyatının 666 gün sonra serbest bırakılmasını bir türlü içlerine sindiremiyorlar. Uzun zamandır yaptığımız istişareler neticesinde hazreti Üstadın dediği gibi, “Haklı şûra, ihlâs ve tesanüdü netice verir” kaidesiyle meşveretlerimizin neticesinde tesbit ettiğimiz hakikatlerden taviz vermeme ve devlet tekeli kabul etmeyişimizin sonucunda kazanılan bu büyük zaferi netice vermiştir.

Muvaffakiyet Cenab-ı Hakk’a aittir. Fakat bize düşen vazifemizi bihakkın yerine getirmektir.

Üstad Hazretleri zindan-ı ataletе düşüşümüzün sebeplerinden birinin de işi birbirine bırakmak olduğunu ifade etmektedir. Evet, biz bu mukaddes hizmetimizde gösterdiğimiz gayret ve himmeti kısmen terkederek hizmeti sözde dindar siyasetçilere bıraktık. Onların icraatlarından birisi de bandrol bahanesiyle Risale-i Nurları iki yıla yakın bir zaman dilimi içinde hem düzgün bir şekilde basılamamasını, hem de bazı yerleri çıkararak kuşa çevrilmesini istemişlerdir. Maalesef anlayamadığımız çok üzücü birşey de Nur Talebesi olduklarını ifade eden bir kısım arkadaşların bu garip olayları normal karşılamaları, hatta taraftar çıkmalarıdır. Burada küçük bir misal vererek hatıralara dönelim. Yeni Asya Neşriyat her Ramazanda “Ramazan, İktisad, Şükür Risalesi”ni elli-atmış bin basarak okurlar tarafından her tarafa yayılmasını ve binlerce kişiye hediye edilmesini sağlamıştır.

Sadece bu mesele ve buna benzer hizmetlere mâni olunmasının hesabını nasıl vereceklerini cidden merak ediyorum ve bununla ilgili bir hatıramı arz ediyorum.

Yıl: 1974 Mustafa Cahit Türkmenoğlu Ağabey üç yılı aşan Medrese-i Yusufiye'den aftan yararlanarak çıktığı zaman, İzmir'de benim kaldığım medresemize misafir olmuştu. Kendisinden çok hatıralar dinledik.

Bu ibretnüma hatırayı anlattı: “Ben Emirdağ'da Üstadı ziyaret etmiştim, bana acele Ankara'ya götürmem için bazı evraklar verdi. Ben onları alarak yola çıktım, Eskişehir'e giderek o gece Eskişehir'de kaldım. Ertesi gün duydum ki Üstad Hazretleri Eskişehir'e gelmiş. Kendisini tekrar ziyaret etmek arzusuyla kaldığı yere gittim. Fakat Üstad Hazretleri beni tanımadığını söylemiş. Ben buna hayret ettim. Israrla görüşmek isteyince kabul ettiler. Yanına gittiğim zaman odasına girer girmez bana bir tokat vurdu ve dedi ki; 'Ben sana verdiğim evrakları bir an önce Ankara'ya ulaştıracaksın demedim mi? Kardeşim Nurların bir gün değil, bir saat bile gecikmeye tahammülü yoktur.' diye büyük bir ders verdi.”

Hasan ŞEN